

**PROVA DE LLENGUA CATALANA
CERTIFICAT DE NIVELL C1 (NIVELL DE DOMINI
FUNCIONAL EFECTIU)**

Número
d'examinand/a:

	Puntuació mínima	Puntuació obtinguda	Observacions
BLOC 1 COMPENSIÓ ORAL (15 punts)	7,5		
BLOC 2 COMPENSIÓ ESCRITA (15 punts)	7,5		
BLOC 3 DOMINI PRÀCTIC DEL SISTEMA LINGÜÍSTIC (15 punts)	7,5		
BLOC 4 EXPRESSIÓ ESCRITA (30 punts)	15		
BLOC 5 EXPRESSIÓ ORAL I INTERACCIÓ (25 punts)	12,5		
PUNTUACIÓ TOTAL (100 punts)	50		

QUALIFICACIÓ	
---------------------	--



BLOC 1. COMPRENSIÓ ORAL (15 PUNTS)

1. A continuació, escoltareu dues vegades un fragment de l'inici del programa d'IB3 Ràdio *Incorporació immediata*. Després, encerclau l'opció correcta d'acord amb el contingut del text que heu escoltat. (7,5 punts)

1. A quin tipus d'ocupació es dedica el programa?

- a) A la gestió turística i cultural especialitzada.
- b) A l'organització i la gestió d'esdeveniments varis.
- c) A l'organització individualitzada de viatges.

2. De què no es parlarà, avui?

- a) Dels orígens històrics d'aquest àmbit de feina.
- b) De la valoració ciutadana de la professió.
- c) Dels punts crítics de la feina objecte del programa.

3. La formació per a aquest perfil professional:

- a) S'imparteix en una empresa durant dos anys, en dos cursos acadèmics.
- b) Es dona mitjançant un cicle de grau mitjà de formació professional.
- c) Inclou, també, continguts relacionats amb el sector del turisme.

4. Pel que fa a les llengües estrangeres:

- a) Formen part del currículum acadèmic, tot i que són optatives.
- b) Els estudiants han de tenir bones aptituds per aprendre-les.
- c) Els estudiants han de tenir l'habilitat de parlar-ne dues.

5. Un professional que organitza un acte:

- a) Ha de tenir en compte el públic que hi assistirà i ha de fer una valoració a posteriori de l'esdeveniment.
- b) Ha de saber liderar un equip de treball i atendre les necessitats que li exposen els clients.
- c) S'ha d'ajustar al pressupost detallat que el client li marqui i ha de saber cercar una seu adequada per a l'acte.

Encerts	5	4	3	2	1-0
Punts	7,5	5,5	4	2	0

- 2. A continuació, escoltareu dues vegades un àudio relatiu a la Llei orgànica de protecció de dades de caràcter personal (LOPD). Després, d'acord amb el que heu escoltat, indiqueu si les afirmacions següents són vertaderes (V) o falses (F). (7,5 punts)**

	V	F
a) Les dades de caràcter personal han d'estar sempre a disposició de les institucions públiques i de les persones interessades perquè en facin l'ús que pertoca.		
b) No és permès anotar dades personals en un calendari imprès en paper, tret que aquest estigui en un espai no accessible al públic.		
c) És recomanable tancar amb clau sempre els calaixos, les portes i els armaris del nostre centre de treball a fi de protegir dades personals que estiguin en format digital.		
d) No es poden facilitar dades de caràcter personal a personal de l'Administració pública que no estigui autoritzat a tenir-hi accés.		
e) Hem de demanar el consentiment exprés per escrit si hem d'emmagatzemar dades referides a salut, estat civil, religió i origen familiar.		

Encerts	5	4	3	2	1-0
Punts	7,5	5,5	4	2	0

Número d'examinand/a:	
------------------------------	--

BLOC 2. COMPRENSIÓ ESCRITA (15 PUNTS)

1. Llegiu el text següent i, d'acord amb el contingut, indiqueu quina és l'opció correcta (a, b o c). (7,5 punts)

PER QUÈ ES CONTAGIEN ELS BADALLS?

Badallar és una resposta que es presenta de forma regular en diferents estats fisiològics i contextos socials, encara que només de forma excessiva quan està associada a malalties neurològiques. Els badalls contagiats són els que s'inicien de forma involuntària i immediata en veure algú fer un badall o en sentir-ne un. Però fins i tot pensar-hi és suficient per fer-nos sentir la necessitat imperiosa de badallar. No hi ha cap mena de dubte, és un fenomen àmpliament documentat: ens han contagiats el badall!

La resposta més lògica darrere el contagi involuntari d'un badall, que probablement a hores d'ara ja heu començat a experimentar, és que té alguna funció prou rellevant, evolutivament o filogenèticament preservada, que ens afavoreix de forma significativa per fer que altres membres de la nostra espècie la copiïn involuntàriament, a mode de resposta adaptativa. Per exemple, si badallam perquè estam avorrits, o més aviat poc desperts, l'augment instantani d'oxigen que aquesta acció implica ens retorna a l'estat d'alerta que fins ara ens mancava, i copiar-ho pot ser bo també per als congèneres que ens envolten. Les evidències experimentals, però, sembla que refuten aquesta hipòtesi. Així, tot i que els estudis conductuals i els enregistraments de l'activitat cerebral abans d'un badall demostren que els badalls es produeixen durant estadis de vigilància baixa o d'endormiscament, no s'observa cap canvi explícit en aquests mateixos paràmetres després d'haver badallat.

Altres investigadors troben en el fet que els badalls siguin capaços de contrarestar augments transitoris de la temperatura cerebral i corporal raó suficient per explicar que l'evolució els hagi preservat entre els animals que mantenen la temperatura interna estable i condicionen la naturalesa contagiosa. D'entre totes, però, l'explicació més conciliadora sobre l'origen dels badalls i el seu contagi es basa en la hipòtesi que considera que el badall té una funció social i comunicativa, en què els valors socials responen a necessitats fisiològiques. El 60 % dels humans sans no poden evitar badallar de forma imperiosa quan observen badallar un dels seus congèneres. Probablement ni tan sols són conscients que la seva irrefrenable acció s'interpreta des d'un punt de vista científic com una expressió primitiva de pensament social, allò que ara comunament anomenem *empatia*: una habilitat per assolir conductes motores i emocionals en relació amb els altres, molt relacionada amb la mateixa evolució dels homínids, i que explicaria de la manera més senzilla aquest singular fenomen de contagi dels badalls.

A Itàlia, el novembre de 2012, investigadors del Departament de Biologia Evolutiva i Funcional de la Universitat de Parma i el Museu d'Història Natural de Pisa demostraren que els ximpanzés també tenen la capacitat de respondre a badalls dels seus semblants. Encara que el badall espontani era més freqüent en situacions de repòs o relaxació que no pas quan hi havia situacions amb tensió social, el contagi dels badalls era totalment independent d'aquest context social. Estudiant altres factors que podien condicionar el contagi dels badalls, els investigadors varen observar que el nivell de contagi era més alt en subjectes amb forta vinculació i quan era una femella qui induïa al badall. Aquests resultats posaren de manifest, un cop més, la importància dels lligams socials i l'empatia en el contagi del badall, i també que les femelles adultes, que en els grups de ximpanzés són el nucli en les relacions i la presa de decisions, jugaven un paper clau a l'hora d'influir en l'estat emocional dels altres.



En l'àmbit neuropsicològic, el fet cada cop més clar que el contagi dels badalls està relacionat amb l'empatia resulta del tot encisador. Ara només queda comprendre del tot els complexos mecanismes neurals que hi ha darrere el contagi dels badalls. Sabem que la susceptibilitat a contagiar-se els badalls està vinculada a la velocitat de reconeixement de la nostra cara, i els estudis en neuroimatgeria funcional ens han permès esbrinar que també està associada a l'activació de regions del cervell relacionades amb els processos cognitius de tipus social. I tal com era d'esperar, el nivell d'activació cerebral en contagiar-se un badall és més elevat com més similitud hi ha entre els dos badalls, l'escoltat i el contagiats, cosa que demostra la implicació i la relació entre els badalls i l'empatia.

Lydia Giménez-Llort, «Per què es contagien els badalls?» (text adaptat)
(<https://metode.cat>)

1. Els badalls contagiats:

- a) Poden revelar que una persona està malalta.
- b) Són producte de veure o de sentir un altre badall; no de pensar-hi.
- c) Són involuntaris.

2. Hi ha proves científiques que desmenteixen:

- a) Que els badalls es copiïn per instint primari.
- b) Que els badalls que s'encomanen ens posin en alerta.
- c) Que badallar no serveixi per espavilar-nos.

3. Les persones que badallen en veure que algú altre ho fa:

- a) Són més empàtiques que les que no ho fan.
- b) Són més primitives, però també més sociables i comunicatives.
- c) Conformen un percentatge més alt que les que no ho fan.

4. Què demostren les investigacions d'algunes universitats italianes en ximpanzés?

- a) Que alguns factors que contribueixen al contagi d'un badall són els lligams entre ximpanzés i quan l'inicia una femella.
- b) Que els badalls contagiats entre ximpanzés són més habituals en contexts que afavoreixen els badalls espontanis.
- c) Que els patrons de contagi de badalls entre ximpanzés són plenament extrapolables als humans.

5. Segons la neuropsicologia:

- a) No hi ha cap motiu per tapar-se la boca en badallar, perquè es tracta d'un acte d'empatia social i no de mala educació.
- b) Les neurones mirall són les causants dels contagis dels badalls.
- c) Badallar per contagi activa zones cerebrals que tenen a veure amb la socialització.

Encerts	5	4	3	2	1-0
Punts	7,5	5,5	4	2	0

2. Llegiu el text següent i indiqueu si les frases que hi ha a continuació són vertaderes (V) o falses (F) d'acord amb el contingut del que heu llegit. (7,5 punts)

La guerra de les Gàl·lies

L'any 52 abans de Crist, Vercingetòrix, un jove de 20 anys de la regió de l'Alvèrnia, fou l'únic cap tribal que va saber convèncer els seus compatriotes de la necessitat d'unir-se per alliberar les Gàl·lies del jou de Roma.

La tàctica que utilitzà Vercingetòrix contra les tropes romanes fou la coneguda com a *terra cremada*. Consistia a cremar ciutats per evitar que l'enemic pogués viure dels productes locals. El problema del capitost gal va ser que no governava un exèrcit professional, sinó una aliança de tribus en què no disposava d'un poder total. Així, aviat se li va presentar el primer problema quan una tribu no acceptà cremar la seva ciutat, Avaricum. Cèsar va aprofitar bé aquesta dissensió. Dels 40.000 habitants tancats als seus murs, només se'n varen escapar 800.

Un cop presa Avaricum, Cèsar es dirigí amb les seves tropes cap al sud per atacar Gergòvia, la capital dels arverns, convençut que Vercingetòrix s'afanyaria a defensar la seva terra. No s'equivocà. Vercingetòrix, però, jugava a casa seva i Cèsar es va veure obligat a retirar-se: va ser la primera derrota d'ençà que havia pres possessió de les Gàl·lies. La revenja, amb tot, no trigaria a arribar. La pressió dels romans feu que a la primavera d'estiu Vercingetòrix i els seus homes acabassin per recloure's a Alèsia, una ciutat que la tradició ha identificat amb Alise-Sainte-Reine, tot i que hi ha propostes alternatives, com ara Chaux-des-Crotenay.

La ciutat, una fortalesa situada dalt d'una muntanya envoltada de rius, semblava inexpugnable, però Cèsar va resoldre sotmetre-la simplement per mitjà de la fam. Aixecà al seu voltant un mur de troncs de divuit quilòmetres de llargària i quatre metres d'alçària. Inexplicablement, Vercingetòrix no havia previst l'assetjament. L'única sortida que tenia era rompre el bloqueig des de fora. Per això, al cap d'un mes, quan ja només quedaven queviures per a trenta dies, aprofità que el mur encara no estava acabat per fer sortir una delegació amb l'encàrrec d'anar a buscar reforços. Cèsar reaccionà aviat. Aixecà un altre mur, d'esquena a la ciutat, per protegir-se de les tropes enemigues que estaven a punt d'arribar. A la vegada, ho va reblir tot de més fosses i estacades, i es dotà de més catapultes i altres màquines de guerra.

Passaven els dies, dels reforços no se'n sabia res i les provisions dins la fortalesa cada cop eren més minses. Vercingetòrix va haver de prendre una decisió dràstica: expulsà de la ciutat els que no podien lluitar —ancians, malalts, dones i infants— per estalviar queviures. Confiava que Cèsar se'n compadiria i almenys els acolliria com a esclaus. Però no va ser així. Els descartats varen quedar enmig de l'encerclament, en terra de ningú, i moriren d'inanició a la vista dels soldats gals i romans. A la fi, dos mesos després de l'inici del setge, l'hora de la veritat no es feu esperar més. Un exèrcit de prop de 240.000 gals havia respost al crit de socors del seu capitost. Cèsar es veié en un atzucac, aïllat com estava enmig dels dos murs que ell mateix havia ordenat construir. Comptant els 80.000 homes que Vercingetòrix ja tenia dins la fortalesa d'Alèsia, en total eren 320.000 gals davant 50.000 romans.

A pesar d'estar en minoria, Cèsar va estar a l'altura de les circumstàncies. Després d'una dura setmana de combats, l'exèrcit exterior dels gals —comandat per quatre cabdills no gaire ben avinguts— va retirar-se. Veient-ho tot perdut, Vercingetòrix decidí rendir-se. Sol i a cavall, sortí de la fortalesa en direcció al campament de Cèsar. El trobà assegut al tron. Aleshores, el cabdill gal voltà el general romà, mirant-lo de fit a fit des del cavall, desafiant. Després descavalcà, li lliurà les armes, es postrà als seus peus i acceptà la condició de captiu.



A Alèsia s'esfumà per sempre el somni d'una Gàl·lia lliure i el seu heroi fou portat a una presó de Roma. S'hi estaria reclòs sis anys. Vercingetòrix tornà a veure la llum del sol l'any 46 abans de Crist, però no per gaire temps. Enmig del clamor popular, Cèsar l'exhibí com a botí de guerra arrossegant-lo amb el seu carro pels carrers de la capital itàlica. Després, ordenà estrangular-lo. Per al poble francès, Vercingetòrix esdevingué un màrtir que al segle XIX el romanticisme va exaltar en molts de quadres. Al segle XX els còmics d'Astèrix agafaren el relleu d'aquesta tasca divulgativa que avui continua entusiasmant petits i grans d'arreu del món.

Antoni Janer, «Vergincetòrix, el vertader Astèrix» (text adaptat)
(<https://www.sapiens.cat>)

	V	F
a) La política de terra cremada es girà contra Cèsar a Avaricum, on va matar quasi 40.000 gals.		
b) Fins a la victòria de Gergòvia, Cèsar havia fracassat en la conquesta militar de les Gàl·lies.		
c) En el moment en què Cèsar va decidir el setge d'Alèsia, els gals disposaven de vitualles per a quasi tres mesos.		
d) A pesar d'estar acorralats en l'atzucac que havien bastit i de la superioritat numèrica dels oponents, els romans varen estendre llur domini a partir del triomf a Alèsia.		
e) Vercingetòrix es va entregar als romans a causa, en part, de la manca de suport de les tropes de quatre cabdills aliats.		

Encerts	5	4	3	2	1-0
Punts	7,5	5,5	4	2	0

Número d'examinand/a:	
------------------------------	--

BLOC 3. DOMINI PRÀCTIC DEL SISTEMA LINGÜÍSTIC (15 PUNTS)**1. Feis els exercicis que hi ha continuació d'acord amb cadascun dels enunciats. (5 punts)****1.1. Col·locau, si cal, accent o dièresi a les paraules subratllades del text següent:**

- a) El metge li ha dit que té una freqüència cardiaca estranya, amb intervals de batecs irregulars.
- b) Aquestes dues obres són unes de les pintures més reeixides de Miquel Barceló.
- c) Avui m'he despertat amb una coissor estranya a l'ull dret.
- d) Us informam que el vostre prestec no pot ser renovat.

1.2. Completau, si cal, els espais en blanc amb la grafia o grafies que hi pertoquin:

- a) Sembla una bo___eria, però tr___uran a concurs la construcció d'un túnel submarí entre Escòcia i Dinamarca.
- b) Una nova teràpia tracta de re___oldre problemes de salut mitjançant infra___o___s.
- c) El gran nombre de vehicles ha fet co___apsar la via d'entrada a l'aparcament de l'estadi olímpic.

1.3. Encerclau l'opció correcta de les que hi ha entre parèntesis:

- a) Hem anat a un restaurant de menjar típic (*sudcoreà / sud-coreà / sud coreà*) i tot tenia un gust (*agre-i-dolç / agre-dolç / agredolç*).
- b) La investigació (*de l'FBI / del FBI / de la FBI*) va acabar sense cap conclusió clara.
- c) El quadre representa una dona (*pèl-roja / pel-i-roja / pèl roja*) en un paisatge propi (*de l'Índia / de la Índia / del Índia*).

Encerts	15-14	13-12	11-10	9	8-7	6-5	4-3	2-0
Punts	5	4	3	2,5	2	1,5	1	0

2. Encerclau l'opció correcta o més adequada de les que hi ha entre parèntesis. (5 punts)

- a) M'encanta la modernitat d'aquesta ciutat: té uns barris i unes cases tan (*noves / nous / nous i noves*)!
- b) Es va sentir (*un remor sinistre / una remor sinistre / una remor sinistra*) i llavors va caure (*una allau / un allud / un allau*) de neu damunt la casa.
- c) (*Veient / Vegent / Veigent*) com juga l'equip visitant, m'atrevesc a dir que perdrà el partit.
- d) Si t'aixecassis a les sis del matí, (*arribaràs / arribaries / arribaves*) a la feina a les set.
- e) Quan s'ha declarat l'incendi, dins el garatge hi havia (*varis / diversos / variats*) vehicles dels veïns de l'edifici.
- f) Per favor, treu les sabates de la capsa i posa-te-les. (*Treu-les-en / Treu-les-hi / Treu-les-ne*) ara mateix!
- g) El Col·legi de Biòlegs ha inaugurat la nova seu i ha convidat els socis més antics per (*retre'ls-hi / retre-los-hi / retre'ls-los*) un homenatge.
- h) No feia (*sinó que / sinó / si no*) plorar.
- i) (*En quant a / Quant a / Per quant fa a*) la vostra sol·licitud d'ajut per a menjador escolar, us inform (*de que / que*) falta la documentació del punt c) de la convocatòria.
- j) (*Tot Ciutadella / Tota Ciutadella / Tot de Ciutadella*) va sortir a rebre la comitiva de les festes.

Encerts	12	11-10	9-8	7	6-5	4-3	2	1-0
Punts	5	4	3	2,5	2	1,5	1	0

**3. Encerclau l'opció correcta o més adequada per completar les oracions següents.
(5 punts)**

- a) Heu de comprovar que (*l'embenament / el vendatge / l'envenament*) de compressió de la cama dreta està ben fixat.
- b) La pràctica d'(*adobar / abonar / adonar*) els camps de conreu amb fems d'animals és la més idònia.
- c) Les darreres precipitacions han fet que els torrentons augmentin el seu (*cabdal / caudal / cabal*) d'aigua.
- d) A l'entrada de l'estació hi havia un enorme (*lletrer / rètol / ròtul*) lluminós.
- e) Pretenien cobrar-nos una comissió per ingressar diners en el nostre compte corrent. (*Quina barra / Quin descarament / Quina desvergonya!*)
- f) Record que aquell capvespre va començar a (*plovisquejar / plourejar / plovissejar*) lentament sobre els camps de blat; em resulta (*imborrable / inesborrable / inborrable*) aquesta estampa bella i bucòlica.
- g) He comprat un (*petjapapers / pitjapaper / petja-paper*) preciós per regalar a un company de la feina que es jubila.
- h) A la seva germana, l'han (*nominada / nomenada / anomenada*) coordinadora insular de protecció ciutadana.
- i) A ma mare l'han d'operar i li han d'instal·lar un (*marcapassos / marcapasses / marcapàs*).

Encerts	10	9-8	7	6	5	4	3	2-0
Punts	5	4	3	2,5	2	1,5	1	0

Número d'examinand/a:	
------------------------------	--

BLOC 4. EXPRESSIÓ ESCRITA (30 PUNTS)

- 1. Sou l'administrador o administradora de la llista de missatgeria (de correu, de WhatsApp...) d'un equip de feina del qual formau part. Redactau les instruccions per participar en aquesta llista (de 50-80 paraules) a fi que els integrants no en facin un mal ús (per exemple, que no s'hi d'enviar publicitat). (5 punts)**

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

- 2. Heu vist uns videoclips de reggaeton a les xarxes socials. Com a pare o mare d'un adolescent, redactau una carta al director (de 170-200 paraules) per denunciar els missatges discriminatoris a què el jovent està exposat a través de la música, la publicitat i Internet. (15 punts)**

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

3. Llegiu el text que teniu a continuació i escriviu-ne un resum. (10 punts)**[El text té 572 paraules. Extensió màxima del resum: 220 paraules.]****El canal del Migdia**

El canal del Migdia (en occità, *canal de las Doas Mars*; en francès, *canal du Midi*) és un canal navegable francès que uneix el riu Garona amb la costa mediterrània. Juntament amb el canal lateral de la Garona, constitueix una via navegable interior des de l'Atlàntic fins al mar Mediterrani. Es va allargar amb el canal del Roine a Seta, i tot el conjunt en un principi tenia el nom de Canal Reial del Llenguadoc. Els revolucionaris de 1789 en canviaren el nom per l'actual *Midi* ('migdia') i els il·lustrats el consideraven l'obra d'enginyeria més important del segle XVII.

Un canal navegable de l'Atlàntic al Mediterrani era una vella quimera. Hi va haver nombrosos projectes, alguns d'utòpics, per construir-lo: Neró, August, Carlemany i Enric IV de França hi varen pensar, ja que aquesta via permetria als vaixells de mercaderies esquivar el contorn de la península Ibèrica i evitar conflictes i pirates. Finalment es va construir entre 1666 i 1681, durant el regnat de Lluís XIV i sota la supervisió de l'enginyer Pierre-Paul Riquet, cosa que el converteix en el canal més antic d'Europa actualment en funcionament. El 7 de desembre de 1996, el canal es va inscriure a la llista de Patrimoni de la Humanitat de la UNESCO.

El canal del Midi uneix dues conques hidrogràfiques, amb un vessant al costat atlàntic (de 52 quilòmetres de llargada) i un altre al mediterrani (de 189 quilòmetres). El coll del Seuil de Naurouze n'és el punt més elevat (a 190 metres sobre el nivell del mar) i allà se situa el canvi d'aigües. Per alimentar el canal d'aigua fan falta 90 milions de metres cúbics a l'any. Per a aquesta finalitat, Riquet va construir uns sistemes d'alimentació d'aigua força complexos amb la idea de captar l'aigua de la Muntanya Negra, situada a desenes de quilòmetres, i portar-la al Seuil de Naurouze per mitjà dels recs de la muntanya i de la plana. La profunditat mitjana del canal és de 2 metres. L'amplada de la superfície varia entre els 16 metres i els 20 metres. Al fons, el canal té una amplada mitjana de 10 metres.

A fi de permetre-hi la navegació d'embarcacions de tracció animal, es varen haver de bastir fins a 91 rescloses amb comportes, que permeten superar el desnivell que les barques troben al llarg del recorregut del canal. Les primeres rescloses experimentals que es varen construir a la plana de Tolosa eren rectangulars i no satisfien Riquet. Llavors en va redefinir la forma i les va fer el·líptiques, construïdes amb pedra tallada i morter, cosa que hi conferia més resistència. És per mor d'aquesta forma que es diu que les rescloses del canal del Migdia són barroques.

Durant molt de temps el canal va ser principalment un mitjà d'intercanvi i comerç, però amb la davallada del transport tradicional es va convertir en patrimoni arquitectònic, tècnic i turístic. Amb tot, la funció de canal navegable encara continua.

Actualment es poden practicar nombrosos esports pel camí de sirga, això és, l'antiga via paral·lela al canal per on circulaven els animals que arrossegaven les embarcacions. A l'ombra dels plàtans que el flanquegen, el canal ofereix passejades agradables a peu, amb bicicleta, amb patins o a cavall. A més, molts vaixells s'han convertit en allotjaments, sales d'espectacles i fins i tot restaurants.

Viquipèdia (text adaptat)
(<https://ca.wikipedia.org>)

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys